

[Thorndahl]

menter, eller hvor fliser i badeværelser ikke er monteret, og at disse arbejder efter ibrugtagningstilladelsen kan udføres uden anmeldelse til bygningsmyndigheden.»

Det må herefter være helt klart, at en betydelig del af nybyggeriet kan falde helt uden for lovforslagets rammer, og det er i øvrigt denne del af byggeriet, hvor man må antage at måneskinsarbejdet udgør så langt den største andel.

I svaret på spørgsmål 7 opgør skatteministeren antallet af byggesager, der skal behandles af bygningsmyndighederne, til ca. 100.000 årligt. De samlede omkostninger ved en byggesags gennemførelse beløber sig i gennemsnit til ca. 250.000 kr. fordelt på et stort antal forskellige udgiftsposter og med en stærkt varierende fordeling fra bygningskategori til bygningskategori. Hvis bygningsmyndighederne blot skal have tilvejebragt en nogenlunde rimelig sikkerhed for, at alle nødvendige oplysninger er meddelt, vil der medgå en betydelig arbejdsindsats hertil inden for et område, hvor man i hvert fald på forhånd må sige at bygningsmyndighederne ikke er i besiddelse af nogen større faglig forudsætning.

Herefter skal skattemyndighederne behandle, sortere og – det synes jeg er væsentligt – ikke mindst foretage en lang række meget vanskelige vurderinger af de indsendte oplysninger, og det samlede tidsforbrug kan meget let nå op på 300.000–400.000 timer på årsbasis. Det er formentlig en meget lav vurdering, og det vil svare til et større antal nynormeringer inden for den offentlige administration.

Inden for det område, der så er tilbage i loven, er omfanget af værdien af det såkaldte eget arbejde af stor betydning, og så må man spørge, hvilke muligheder myndighederne har for reelt at konstatere inden for disse rester, der er tilbage af lovforslagets område, om det reelt er bygherren, der har udført det, som er opgivet som eget arbejde i den redegørelse, der fremsendes til bygnings- og skattemyndighederne. Om dette meget centrale problem siger skatteministeren i svaret på spørgsmål 1:

»I de situationer, hvor bygherren oplyser at have ydet »eget arbejde« som led i byggeriet, vil kontrollen alene bero på de af skatteyderen (bygherren) givne oplysninger herom i erklæring over for offentlig myndighed.

Værdien af eget arbejde vil i det omfang, hvor beskatning i henhold til gældende regler herom finder sted, blive fastsat efter et skøn. Har bygherren eventuelt som hjælp ved byggeriet modtaget gratis arbejde fra venner og familie, må modtageren (bygherren) i sådanne tilfælde principielt være skattepligtig af den derved ydede gave.

Det skal i øvrigt bemærkes, at en kontrol med sådanne arbejdsydelser må anses for særdeles vanskelig at udøve, og at den, såfremt den skal være effektiv, vil støde mod retsprincippet om »boligens ukrænkelighed.«

Eller sagt lidt mere direkte: ministeren erkender her meget klart, at der i realiteten heller ikke kan føres kontrol med, om det, der opgives som eget arbejde, rent faktisk også er blevet udført af bygherren ved egen foranstaltning.

Konklusionen er herefter indlysende: det lovforslag, vi har til behandling her i dag, er i virkeligheden kun et politisk illusionsnummer, som blot indebærer unødige geener og omkostninger for samfundet, og dermed et forslag, som folkettinget egentlig enstemmigt burde afvise.

Fogh Rasmussen (V):

Lad mig først sige, at venstre kan støtte de ændringsforslag, der er stillet af ministeren. Derudover vil jeg sige, at man nok må få det indtryk, at der i mindretallets motivering for at indstille dette lovforslag til forkastelse – det var også det, vi hørte hr. Thorndahl komme ind på her – er der nogle meget tænkte – eller man skulle måske snarere sige fortænkte – eksempler på muligheder for at omgå den kontrol, der nu indføres.

Efter mindretallets opfattelse vil en bygherre kunne foretage en stor del af byggeriet uden om den kontrol, som nu indføres, ved, at man udfører byggeriet i en skrabet udgave, der lige netop opfylder bygningsreglementets krav, derefter søger og får ibrugtagningstilladelse på det grundlag og efterfølgende får udført de manglende arbejder, som ikke kræver ibrugtagningstilladelse.

Det er egentlig mit indtryk, at der nok her alene er tale om en rent teoretisk mulighed. I praksis er det helt anderledes vanskeligt. Lad os f. eks. tage et køkken. Bygningsreglementet kræver, at der skal være et køkkenbord